

mit Vedkommende ikke have Noget derimod. Hvad der navnlig taler for at gjøre en saadan virkelig Forandring i det Bestaaende, er det Hensyn, som den ærede Forslagsstiller berørte, nemlig, at Studsmaalsbøgerne, enten det nu skeer directe, som hidtil, eller indirecte, som Tilfældet vil blive efter Forslagsstillers Forslag, indeholde Studsmaalsbøgerne en meget stor Ailbe til Forbrydelser. Jeg kan af egen Erfaring bevidne, at der f. Ex. her i Kjøbenhavn i de senere Aar har været i Gjennemsnit 10 à 12 Sager aarligt om Forsalfning af Studsmaal, hvor Vedkommende ere dragne til Ansvar og Straf, og derved have gjort det første Skridt paa Forbrydelsens Bane. Jeg antager vel, at flere af dem, der paa denne Maade ere blevne straffede, vilde tidligere eller sildigere alligevel være hjemfaldne Straffeloven, men med Hensyn til Fleertallet af dem er jeg fuldkommen overbevist om, at det er Studsmaalene, der virkelig ikke blot have givet Anledning, men ogsaa have været Aarsag, til, at de have betraabt Forbrydelsesbanen. Dette Tal, 10 à 12 Sager af dette Slags aarligt, der blot gjælder Kjøbenhavn, vil naturligtviis vise sig bethdeligt større, naar man tager Sagerne fra hele Riget. Jeg er ikke istand til at sige, hvor stort det aarlige Gjennemsnitsantal af disse Sager er for det hele Land, men jeg antager, at det vil være ikke saa lidt over det anførte Tal, maastee det Dobbelte eller Mere, men selv 10 à 12 Sager ere allerede altfor Meget. Dertil kommer endnu, at ved Siden af den directe Fristelse til at begaae Forbrydelse, indeholde Studsmaalsbøgerne ogsaa indirecte en stor Fristelse. Det er klart, og det kan jeg ligeledes af Erfaring bevidne, at mange Menneffer, der ere blevne straffede for Tyveri og Bedrageri, fra Først af middelbart ere komne ind paa denne Bane igjennem uheldigt Studsmaal, idet nemlig dette har forhindret dem fra at kunne faae Tjeneste andetsteds, de have ikke villet eller ikke turdet forsalfte deres Studsmaalsbøger, men de have lagt Hænderne i Skjødet, ere forfaldne til Lediggang og derved komne Skridt for Skridt dybere ind i Fristelse og Nød. Altsaa kan jeg ikke nægte, at, hvis det skulde vise sig muligt, hvis der skulde være Stemning her i Thinget for at komme dertil, at man aldeles aflaffede

at gjøre nogenfømhelst Antegning i Studsmaalsbogen om Vedkommendes Forhold i Tjenesten og hvortil lunge Vedkommende har tjent, hvilket jo, som jeg før fremhævede, ikke udelukker, at der af Politiet og Sognefogderne paa Landet kan gives Vedtegning om, hvortil lunge Vedkommende har opholdt sig i det enkelte Sogn. Dersom Rigsdagen kunde beslutte sig til at gjøre en saadan total Forandring, saa vilde jeg ansee det for at være i høi Grad baade i Retfærdighedens og Rettens Interesse. Det er sjældent, at der er Leilighed til gjennem Love directe at forhindre Forbrydelsen; men her er virkelig en Leilighed dertil, og det en temmelig rig Leilighed, som vi nødig bør lade ubenyttet. Jeg maa imidlertid gjentage, hvad jeg før fremhævede, at Forslaget i den Stillelse, hvori det nu er forelagt, ikke er stiftet til at naae sin Hensigt. Det maa, som sagt, forandres bethdeligt, hvis det skal kunne udrette nogen Gavn.

H. Jensen: De to ærede sidste Talere have været enige i, at det foreliggende Forslag har et meget ringe Indhold, men de have været uenige forsaavidt, at den ærede næstsidste Taler aldeles ikke vilde have nogetfømhelst Forslag i denne Retning, medens den ærede sidste Taler vilde have en meget bethdelig Forandring i den bestaaende Lyndelov. Jeg kan nærmest slutte mig til den ærede sidste Taler. Det er i mine Dine en ydmygende Kjendsgjerning, at vi, efter i en Række af Aar at have havt en forholdsvis fri Forsatning, endnu skulle have en meget talrig Samsundsclasse, som er undergivet en særegen Lovgivning. Dette vilde ubetinget aldrig være skeet, hvis denne Samsundsclasse havde havt nogen Repræsentation i de lovgivende Forsamlinger, men den Omstændighed, at den er udelukket fra en saadan Repræsentation, synes mig dog ikke gjør det nødvendigt, at den skal være uden Forsvar her i Rigsdagen, og jeg er derfor, som sagt, istand til nærmest at slutte mig til den ærede sidste Taler, ja, jeg er endog i høi Grad villig til at gaae endnu meget videre end han, idet jeg kunde ønske, at den hele Lyndelov ophævedes. Jeg kan forstaae, at det vil overraske mange ærede Medlemmer, at en saadan